

M. Gavlák: História nás varuje, že kráčame míľovými krokmi k III. svetovej vojne

- editor007 | 6. června 2024

SVĚT: Jedna historická záhada ma vždy miatla: Prečo vlastne Adolf Hitler vyhlásil v roku 1941 vojnu Spojeným štátom americkým? Amerika bola na ceste stať sa mocnosťou najvyššieho rangu (ak ňou už nebola) a nacistické Nemecko už v tom čase viedlo mimoriadne nákladnú vojnu so Sovietskym zväzom (a Britániou spolu s jej kolóniami). Prečo teda ešte vyhlasovať vojnu supervelmoci spoza oceánu?

Iste, Japonci, spojenec Nemecka, vstúpil do vojny s Washingtonom oboma nohami. Avšak spojenectvo nacistov s imperiálnym Japonskom bolo veľmi vlašné. Hitlerov počin je o to prekvapujúcejším, že Japonci nikdy nevyhlásili vojnu ZSSR. Koniec-koncov, prečo by to robili, keď sa chystali na vojnu s Amerikou? Napriek tomu, že Japonci ich nepodporili, Nemci obratom vyhlásili vojnu najväčšej ekonomike sveta akoby sa nechumelilo. Aspoň tak to učí oficiálna historiografia.

Čo nás učili v škole?

Čo teda väčšina mainstreamu o problematike vypuknutia vojny medzi Nemeckom a USA v roku 1941 vlastne hovorí? Jeden dokument o 2. svetovej vojne udalosť zhrňuje nasledujúcimi slovami:

„1941. Japonci podnikli prekvapivý útok na americkú námornú základňu Pearl Harbor a spôsobili veľké množstvo škôd. Rovnako tak zaútočili na britské kolónie v juhovýchodnej Ázii. Roosevelt nemal na výber, len Japonsku vyhlásiť vojnu a tak to učinil aj Churchill. Následne vyhlásil vojnu Amerike aj Hitler, i keď vôbec nemusel.“

Ako bolo uvedené už vyššie, z logiky veci takéto správanie nedáva vôbec žiaden zmysel. Asi žiaden štát v dejinách nevyhlásil vojnu najväčšiemu impériu svojej doby tak ľahkovážne, ako to urobilo nacistické Nemecko - a to v čase, keď už jeho vojaci mrzli na širokých ruských pláňach, prípadne sa škvarili v africkej púšti. V konečnom dôsledku Hitlerov krok ďaleko viac vyhovoval Američanom - a predovšetkým Britom - ako samotným Nemcom. Bez Hitlerovho „ľahkovážneho kroku“ by v Nemecku nikdy žiadne americké vojenské základne byť vybudované nemohli.

Natíska sa teda otázka: Čo sa v Európe vlastne stalo, že Nemecko vyhlásilo Amerike vojnu, „i keď nemuselo“ (!) a aký to má súvis so situáciou, v ktorej sa nachádzame my dnes?

F. D. Roosevelt

Už v roku 1937 Roosevelt hovoril o autoritatívnych štátoch, ako „Taliano, Japonsko a Nemecko“ – avšak Sovietsky zväz z nejakého dôvodu nikdy nezmenil. V rokoch 1938 a 1939 Roosevelt hrozil krajinám, ktoré boli za mier rôznymi ekonomickými postihmi.

Americký prezident pokračoval tým, že uznal exilové vlády napojené na Londýn. Počas nemeckej invázie do Francúzska Roosevelt ponúkol Francúzsku zdvojnásobenie americkej pomoci, „ak budú pokračovať v boji a nekapitulujú“. Hitler hovoril o tom, že „Roosevelt chce vojnu v Európe“. Sám Hitler, samozrejme, chcel vojnu v Európe, no možno nebol jediný. Amerika mala striktnú politiku neutrality – ale len na papieri. USA totiž dovážali zbrane do Británie, ale, samozrejme, nie zadarmo. Rovnako tak bolo americkým občanom povolené slúžiť v britskom vojnovom letectve počas Bitky o Britániu (čo bolo tiež zobrazené aj vo filme Pearl Harbor z roku 2001). Z pohľadu Nemecka išlo o totálne porušenie Amerikou deklarovanej „striktné neutrality“. A to bol pritom len začiatok.

Nasledovali ďalšie ešte razantnejšie kroky: americké lode, ktoré nesmeli byť nemeckými ponorkami potápané, dostali od prezidenta príkaz nahlasovať zistené pozície nemeckých ponoriek Britom a dokonca ich k nim aj viesť.

V marci 1941 boli všetky nemecké lode kotviace v amerických prístavoch zabavené a ich posádky boli uväznené, čo bolo jasné porušenie medzinárodného práva, kým Hitler stále nedovoľoval potápať americké vojnové lode privážajúce zásoby do Británie. Ďalšou veľkou provokáciou bolo i to, že Roosevelt poslal zvláštnych agentov do Bulharska a Srbska, kde mali podnieť povstanie proti nemeckej nadvláde.

Totálna eskalácia

A veci z americkej strany naďalej len eskalovali: 4. júna začala americká armáda stavať letisko v Grónsku, 9. júna americká vojnová loď na priamy Rooseveltov rozkaz začala bez varovania strieľať po nemeckej ponorke pri Grónsku. Udalosť si vyžiadala na nemeckej strane obeť.

14. júna boli nemecké aktíva v Amerike zmrazené. 17. júna zavrel Roosevelt nemecký konzulát v Amerike a diplomati boli poslaní domov. Začiatkom júla 1941 sa americké jednotky vylodili na Islande, ostrove, kde malo nemecké námorníctvo od začiatku vojny svoje záujmy. Podľa Hitlera týmto krokom „tlačí Roosevelt Ameriku do vojny s Nemeckom a snaží sa zastaviť nemecký ponorkový program“.

F. D. Roosevelt

V rovnakom čase slúbil Roosevelt vojenskú pomoc ZSSR v obrovských množstvách. 10. júla veliteľstvo námorníctva USA ohlásilo, že americké lode majú rozkaz strieľať po nemeckých plavidlách (!) - v podstate išlo o neoficiálne vyhlásenie vojny z americkej strany. Nasledovalo niekoľko incidentov, kedy americké loďstvo spustilo paľbu na nemecké lode a ponorky bez akéhokoľvek vlastného napadnutia - keďže nemecké plavidlá to mali stále zakázané. Nejednen z incidentov skončil obeťami z radov nemeckých námorníkov.

6. novembra americké námorníctvo zajalo (!) nemeckú loď, odvieкло ju do amerických prístavov a posádku uväznilo. 4. decembra publikovali noviny Chicago Tribune Rooseveltov plán zapojiť sa do vojny v Európe „najneskôr do roku 1943“. Americká vláda sa v tomto čase už ani nesnažila popierať tieto správy novinárov.

Hitler bol po útoku na Pearl Harbor toho názoru, že Američania sa v Tichom oceáne správali voči japonským plavidlám rovnako, ako sa v Atlantiku správali voči tým nemeckým. Podľa Hitlera bol japonský útok „odvetou za nekonečné provokácie“ USA.

Opakuje sa história?

Z uvedených informácií je zjavné, že sa Amerika vedome a aktívne približovala vojne v Európe a provokovala až do bodu, kedy bol jej vstup na európske bojisko už zrejme neodvratný.

To už je dnes len história.

Avšak, ako sa zdá, dnes prebieha prinajmenšom veľmi podobný proces aj vo vzťahu k rusko-ukrajinskej vojne. To, čo Američania a Európania azda vnímajú ako „navyšovanie pomoci brániacej sa Ukrajine“ môžu v Moskve skutočne vnímať ako „nekončiace provokácie“ – a všetci sa môžeme dostať do špirály, kedy už bude obrovská vojna medzi USA a Ruskom – a ich spojencami – skrátka rovnako neodvratná.

A kto vie – možnože je taký konflikt zo strany Washingtonu (a Moskvy?) viac želaný, než by sa na prvý pohľad mohlo zdať.

Slovensko sa musí zdržovať od „nekončiacich provokácií“ voči Rusku. Takúto vojnu by sme nemuseli ako národ prežiť. Nesmieme zo seba robiť terč – a ostatné je už v rukách Božích.

Panna Mária nás už mnohokrát varovala, že ak nezídeme zo zlej a hriešnej cesty, na ktorú sme sa dali, „mnohé národy budú zničené“ a že „Rusko sa stane bičom všetkých národov“.

Musíme sa teda predovšetkým aj duchovne obrátiť a pripraviť na to, čo sa každým dňom stáva neodvratnejším. Nebo môže zastaviť aj nebadane sa zakrádajúcu vojnu; prípadne ochrániť národ tak, ako Panna Mária ochránila Portugalsko pred občianskou vojnou v Španielsku a následne II. svetovou vojnou. Ale bez obrátenia... zahynieme.

AUTOR: Matej Gavlák

[ZDROJ](#)